

PAPA FRANJO

Naviještati evanđelje u „Galilejama“ našeg doba

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji
u nedjelju 26. siječnja 2014.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Evanđelju ove nedjelje opisani su počeci Isusova javnog života u galilejskim gradovima i selima. Njegova misija ne kreće od Jeruzalema, to jest od vjerskog, pa i društvenog i političkog središta, već kreće od rubnog područja, na koje su Židovi revniji u opsluživanju zakona gledali s prezirom, zato jer je u tim krajevima bilo pripadnika raznih stranih naroda; zbog toga Izaija opisuje taj kraj kao "Galileju pogansku" (Iz 8, 23).

To su krajevi na granici, tranzitno područje gdje se susreću osobe različite po svojoj rasi, kulturi i religiji. Galileja postaje tako simbolično mjesto za otvorenost evanđelja svim narodima. S te točke gledišta, Galileja je nalikovala današnjem svijetu: koegzistencija raznih kultura, nužnost sučeljavanja i nužnost susreta. I mi smo svakoga dana uronjeni u jednu "Galileju pogansku" i u takvoj sredini možemo se uplašiti i podleći napasti da podižemo ograde da bismo bili sigurni, zaštićeniji. Ali Isus nas uči da Radosna vijest, koji on donosi, nije pridržana jednom dijelu čovječanstva, već se treba prenositi svima. To je radosni navještaj namijenjen svima onima koji ga čekaju, ali također onima koji možda ne čekaju više ništa i nemaju ni snage da traže i pitaju.

Polazeći od Galileja, Isus nas uči da nitko nije isključen iz Božjeg spasenja, štoviše, da Bog više voli poći od periferije, od posljednjih, da bi dopro do svih. Uči nas jednoj metodi,

svojoj metodi, koja međutim izražava sadržaj, to jest Očevo milosrđe. "Svaki kršćanin i svaka zajednica moraju raspoznati put koji Gospodin pokazuje, ali od svih nas se traži da prihvatimo ovaj poziv: izaći iz vlastite udobnosti i imati hrabrosti poći na sve periferije koje trebaju svjetlo evanđelja." (Apost. pobud. Evangelii gaudium, 20).

Isus započinje svoju misiju ne samo od mjesta smještena na periferiji, već također od ljudi za koje bi se moglo reći - može se tako reći - da su "s dna društvene ljestvice". Pri izboru svojih učenika i budućih apostola ne obraća se školama pismoznanaca i zakonoznanaca, već skromnim, jednostavnim ljudima, koji se zdušno pripremaju za dolazak Božjeg kraljevstva. Isus ih ide zvati na njihovu radnom mjestu, na obali jezera: oni su ribari. Poziva ih, i oni ga slijede, odmah. Ostavljaju mreže i idu s njim: njihov će život postati jedna čudesna i očaravajuća pustolovina.

Dragi prijatelji i prijateljice, Gospodin zove i danas! Gospodin prolazi putovima našeg svakodnevnog života. I danas u ovom trenutku, ovdje, Gospodin prolazi trgovima. Zove nas da idemo s njim, da radimo s njim za Božje kraljevstvo, u "Galilejama" našeg doba. Neka svaki od vas misli na to: Gospodin danas prolazi, Gospodin me gleda, gleda me! Što mi Gospodin govori? I ako netko od vas osjeti da mu Gospodin kaže "slijedi me", samo hrabro, neka ide s Gospodinom! Gospodin neće nikada razočarati. Osjetite u svom srcu zove li vas Gospodin i slijedite ga! Pustimo da nas dopre svojim pogledom, svojim glasom, i slijedimo ga! "Da

radost evanđelja dopre nakraj zemlje i svojim svijetlom obasja i periferije svijeta" (isto, 288).

Nakon Angelusa

Sada vidite da nisam sam: u društvu sam s dvoje od vas, koji su došli ovdje gore. Dobri su njih dvoje!

Danas se slavi Svjetski dan oboljelih od gube. Ta bolest, premda u opadanju, nažalost i danas pogađa mnoge koji žive u uvjetima teške bijede. Važno je zadržati iskrenu solidarnost s tom braćom i sestrama. Njima jamčimo svoju molitvu; i molimo i za one koji im pomažu i zalažu se, na razne načine, da se tu bolest pobijedi.

Blizu sam svojom molitvom sa Ukrajinom, osobito s onima koji su izgubili život ovih dana i njihovim obiteljima. Želim da dođe do uspostave konstruktivnog dijaloga između institucijâ i građanskog društva i, izbjegavajući svako pribjegavanje nasilju, da u srcu svih prevlada duh mira i traženje općeg dobra!

Danas je mnogo djece na Trgu! Baš ih je mnogo! Zajedno s njima se želim sjetiti Coco Campolonga, trogodišnjaka koji je zapaljen u automobilu u Cassano allo Joniu. Taj užasni zločin prema jednom tako malom djetetu je bez presedana u povijesti kriminala. Molimo zajedno s Cocom, koji je sigurno s Isusom na nebu, za osobe koje su učinile taj zločin, da se pokaju i obrate Gospodinu.

Idućih dana milijuni osoba koje žive na Dalekom istoku ili u raznim dijelovima svijeta, među kojima Kinezi, Korejci i Vijetnamci, slave lunarnu Novu godinu. Svima njima želim život ispunjen radošću i nadom. Neka neugasiva želja za bratstvom, koja prebiva u njihovu srcu, pronađe u prisnom obiteljskom ozračju povlašteno mjesto gdje se može otkriti, njegovati i ostvariti. To će biti dragocjeni doprinos izgrađivanju humanijeg svijeta, u kojem vlada mir.

Jučer je u Napulju blaženom proglašena Marija Kristina Savojska, koja je živjela u prvoj polovici devetnaestog stoljeća, kraljica dviju Sicilija. Bila je žena duboke duhovnosti i velike poniznosti i znala je preuzeti na sebe breme patnji svoga naroda, postavši pravom majkom siromaha. Njezin izvanredni primjer ljubavi svjedoči da je dobar život evanđelja moguć u svim sredinama i društvenim prilikama.

Od srca pozdravljam sve vas, dragi hodočasnici koji ste došli iz raznih župa Italije i drugih zemalja, kao i članove udruga, školske grupe i druge. Posebno pozdravljam studente iz Cuence (Španjolska) i djevojke iz Paname. Pozdravljam vjernike iz Caltanissette, Priolo Gargalla, San Severino Marchea i San Giuliano Milanesea te bivše učenike Škole Minoprio. Želim također izraziti svoju blizini stanovnicima Emilije pogođene poplavom.

Obraćam se sada mladićima i djevojkama iz Katoličke akcije Rimske biskupije! Dragi mladi, i ove godine, u pratnji kardinala vikara, došli ste u velikom broju na kraju vaše

Karavane mira. Hvala vam! Velika vam hvala! Poslušajmo sada poruku koju će vaši prijatelji, ovdje kraj mene, pročitati.

Svima želim ugodnu nedjelju i dobar tek. Do viđenja!